

УРОК МУЖНОСТІ

«Славні захисники суверенності України»

На дошці напис :
*Людської пам'яті свіча хай запалає,
Коли життя знов набирає силу.
В ім'я народу хай вона палає
За муки, за життя і за могили
Хай вдячна пам'ять наша звеличає.*

Мета заходу: вшанувати пам'ять славних захисників суверенності України, прищеплювати любов до Батьківщини, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

Гості: учасники антитерористичної операції.

Хід заходу

Вчитель

В історії становлення незалежності і соборності України, особливе місце займає день 22 січня 1919 року, коли Директорія Української Народної Республіки проголосила Злуку всіх українських земель в єдину Українську державу. Саме цей день з'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою прийнято відзначати як свято – **День соборності України**.

Читець 1:

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води,
в годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди!..
Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.
Між братніх народів, мов садом рясним,
сіяє вона над віками...
Любіть Україну всім серцем своїм
і всіми своїми ділами!..

Ведуча

Ми горді зватися українцями. Поклик рідної землі завжди відчували наші прадіди й діди, ті, хто живе в Україні та кого доля закинула на чужину. І де б не був українець, захвилюється аж до сліз, почувши рідне слово.

Ведучий

Україна... Її майбутнє в руках молоді. Від нас залежить, якою буде наша держава! А держава, як і родина, має бути дружною, сильною, здоровою, щасливою.

Ведуча

Упродовж століть землі України були розрізнені, належали до різних держав: Російської імперії, Польщі, Австро-Угорщини. Тож споконвічною мрією українців було об'єднання розрізнених частин України в межах однієї держави.

Ведучий

У тяжкій і тривалій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події. Одна з таких сторінок нашого життя – боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Ведуча

Щороку 22 січня весь український народ із вдячністю згадує тих героїв, які боролися за об'єднання усіх національно-демократичних сил українства, хто словом і ділом намагався відродити незалежну Соборну Українську державу. Ідея всеукраїнської єдності формувалася ще з часів Київської Русі, Галицько-Волинської держави, Запорізької Січі, Визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького, Гетьманщини.

Ведучий

22 січня 1919 року на Софіївській площі, біля пам'ятника гетьману Богдану Хмельницькому, у присутності десятків тисяч киян лідери УНР і повноважна делегація ЗУНР заявили про свій непохитний намір збудувати єдину соборну Українську державу.

Ведуча:

З раннього ранку місто набуло святкового вигляду. На будинках державних установ майоріли національні синьо-жовті прапори, Софіївський майдан прикрашала тріумфальна арка зі старовинними гербами України і Галичини.

Ведучий

В Акті злуки проголошувалося: «Однині воєдино вливаються століттями відірвані одна від одної частини Єдиної України, Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили, і за які вмирали кращі сини України. Однині є єдина, незалежна Українська Республіка».

Ведуча

Пам'ятаймо про незліченні жертви наших співвітчизників, покладені на вівтар незалежності, соборності, державності.

Ведучий

Історія будь-якого народу містить періоди, дати, які є вирішальними і доленосними в його житті. Ми повинні пам'ятати і не забувати героїчні сторінки, коли проливали кров патріоти. Адже хто не знає минулого, той не вартий майбутнього.

Ми з вами вшануємо пам'ять героїв різних історичних подій.

Виступ учня

«Битва під Крутами»

І згадую чомусь я мимоволі

Великих лицарів своїх;

Лежать вони покинутими в полі

І без хрестів могили їх.

О.Олень

У пам'яті кількох народів зберігається історія про 300 героїв, що загинули, захищаючи свою землю від нападників. У давніх греків це були 300 спартанців при Фермопілах, у грузинів – 300 арагвійців на підступах до Тбілісі, а в українців – 300 козаків під Берестечком та 300 юнаків під Крутами.

У бою під Крутами полягли київські студенти й учні, що 1918-го стали на захист незалежності своєї Вітчизни.

16 (29) січня 1918 року на залізничній станції поблизу селища Крути за 130 кілометрів на північний-схід від Києва розпочався бій, який тривав годин із 5 між 4-тисячною більшовицькою армією Михайла Муравйова та 300-ми київськими студентами, що захищали підступи до Києва.

Трагічна загибель студентського куреня під Крутами стала символом патріотизму і жертвності у боротьбі за незалежну Україну. Вже в березні 1918 року, після підписання більшовиками Брестської мирної угоди і з поверненням уряду УНР до Києва, за рішенням Центральної Ради від 19 березня 1918 року було вирішено урочисто перепоховати полеглих студентів на Аскольдовій могилі у Києві. Тіла 27 вояків-студентів було перевезено до Києва, де відбулася громадська жалоба і поховання. На церемонії виступив Михайло Грушевський, який назвав цей вчинок київської молоді героїчним. Протягом десятиліть існували різні суперечливі трактування перебігу подій і кількості загиблих — від декількох до декількох сотень. Наприклад Павло Тичина присвятив свій вірш «Пам'яті тридцяти»:

Читець 2

На Аскольдовій могилі
Поховали їх —
Тридцять мучнів-українців,
Славних молодих...

На Аскольдовій могилі
Український цвіт! —
По кривавій по дорозі
Нам іти у світ.

На кого посміла знятись
Зрадницька рука?
Квітне сонце, — грає вітер
І Дніпро-ріка...

На кого завзявся воїн?
Боже, покарай!
Понад все вони любили
Свій коханий край.

Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих.
На Аскольдовій Могилі
Поховали їх.

Ведуча

Історія перекликається із сьогоденням. Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни. Ще довго-довго з покоління в покоління будуть

передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013р...- . Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі. Люди висвітлюють свої почуття через картини, пісні, вірші.

Читець 3

Мені наснилось, що вони зустрілись:

Убитий в Крутах й вірменин Сергій.

В саду едемським на травичці всілись:

“За що тебе?” “За Україну, друже мій.”

Ти знаєш і мене за неї вбили,

Та це було вже років майже сто.

Тоді померли ми, щоб ви нам жили.

А вас вбивають... Вас тепер за що?”

“Ти пам’ятаєш, друже. Звісно, пам’ятаєш,

Як біло-біло в нас цвітуть сади.

І ти цей запах п’єш. І ти його вдихаєш ...

Я б все віддав, щоб хоч на мить туди.”

“А я ще ввечері узяв дівча за руку

Й тихенько так до серця притулив.

Тоді не знав, що Бог уже розлуку

Навіки на землі нам присудив.

Під Крутами стояли ми стіною.

В очах не страх, а злість до ворогів.

Більшовики готовились до бою,

Я йшов на смерть... а жити так хотів.”

“Мені твій попіл стукав, брате, в груди.

Я вірменин, а теж України – син.

Не мав у серці й крапельки облуди,

За те й убив мене проклятий поганин.”

... Мені наснилось, що вони зустрілись.

Убитий в Крутах й бородач Сергій.

В саду едемським на травичці всілись:

” За Україну нас вбивають, брате мій.”

Ведучий

Сьогодні 21січня-друга річниця трагічних подій на Грушевського у місті Києві та загибелі перших героїв Небесної сотні.

Читець 4

«Небесна Сотня»...Юнаки, батьки
Їх імена мені ніколи не забути –
Вони ж за мене полягли,
Так як і ті, що захищали Крути.
Щемить у грудях, і душа болить
За долю мого рідного народу.
Але у серці іскра ще горить,
І не втрачаю віру у свободу.

Читець 5

А сотню вже зустріли небеса..
Летіли легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза....
А батько сина ще не відпускав..
Й заплакав Бог, побачивши загін:
Спереду – сотник , молодий, вродливий
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній-сивий-сивий..
І рани їхні вже не їм болять..
Жовто-блакитний стяг покрив їм тіло..
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна сотня в вирій полетіла...

Вчитель

Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вшануємо пам'ять загиблих хвилиною мовчання.(Хвилина мовчання).Пам'ятаймо про всіх героїв і згадуємо їх у молитвах , особливій молитві за Україну.

Відеоролик («Молитва за Україну»)

Ведуча

Про сьогоднішні події ми знаємо з інтернету ,телевізора, цікаво послухати очевидців сучасних подій на сході України. Слово гостям.

Виступ гостей

Запитання гостям

Вручення квітів

Ведуча

Віriamo, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. Маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України, якою пишатимуться наші нащадки.